In comitiys Cantabr: Jul: 6° 1607. ~

Qualitates occultæ cœlitus ducunt originem.

PHilosophe, humi quid prona figens lumina,
Sordi vsq; inhærens terreæ,
Disquiris istic qualitates abditas
Indagine anxiâ nimis?
Quin cœlicas pernice pennâ transuolas
Sagacis ingeni domos?
Cùm forma cœlo nempe quæq; deflua,
Quin defluæ insimul sient
Formam sequentes qualitates additæ
Haud ambigis, qui haud desipis.
Formam has sequi neges? sequi has formam liquet,
Speciem quòd in totam cadant.
Vt quidq; puritate cœliformius
Est, mox eò has habet magis:
Magnete pyxis temperata nautica
Septentrioni obuertitur,
Magnesq; ferri vim trahit, quæq; & refert
Gemma, herba præsentem Deum.

Ergo

Occultæ origo qualitatis cœlitus,
Quidquid nouj contrà Sophi.

Magia non transsubstantjat.

QVi magicis operare sacris, malè credule Vates,
Carmine res mutans, eia, age, da specimen.
Imò dare haud possis, ni fòrs generesue, creèsue.
Vis ea naturæ solius: ista Dei.
Sed neq; te Dæmon lactans ludensq; misellum
Subdolus hoc tantum possiet arte suâ.
Fallendi vetus, atq; instar serpentis a cutùm
Cernens acta memor condit, agenda videt,
Semina scit, scit si qua subest in semine virtus,
Temperat artifici semina nota manu,
Miscet & actiuis passiua: rei indere formam
Non magè, quàm segeti ruris arator, habet.
Nempe sues qui quondam homines, Dux narrat Achiv[illegible]
Non Circe hoc facit; hoc vita suilla facit.
Quin hominem euasisse lupum, tritum ore popelli.
Non Magus hoc dabat; hoc lumina falsa dabant.

Ergo

Nunquam pote est, Magia transsubstantiet,
Quidquid leues contrà Magi.